

УДК 657

І.М. Артюр, А.А. Комаров, Співголови правління, сертифіковані аудитори
О.М. Осипчук, Головний спеціаліст – аудитор, сертифікований аудитор
ЗАТ АФ “Перспектива – К”

Особливості обліку та документального оформлення витрат на гарантійний ремонт автомобільної техніки

У статті розглядаються особливості ведення податкового обліку та документального оформлення операцій із проведення гарантійного ремонту автомобілів на підприємствах з навністю дилерської мережі.

гарантійний ремонт, валові витрати, податковий кредит

Актуальність статті обумовлена невизначеністю законодавства з питань оподаткування та документального оформлення операцій з із проведення гарантійного ремонту автомобілів на підприємствах, що здійснюють торгівлю автомобілями, та суттєвістю даної статті витрат в економіці діяльності таких підприємств.

Про актуальність зазначеної теми свідчать численні публікації в спеціальній періодичній літературі, зокрема статті Г. Федосової, В. Буленока, В. Матвеева, Крысенко Т., Шингур И.

Метою даної статті є аналіз окремих раніше невисвітлених питань податкового обліку та документального оформлення операцій з гарантійного ремонту автомобільної техніки, що виникають у великих підприємств, що здійснюють торгівлю автомобільною технікою, в тому числі через дилерську мережу..

У відповідності до п. 5.4.3. Закону України „Про оподаткування прибутку підприємств”, до валових витрат підприємства відносяться будь-які витрати на гарантійний ремонт (обслуговування) або гарантійні заміни товарів, проданих платником податку, вартість яких не компенсується за рахунок покупців таких товарів, але не більше від суми, яка відповідає рівню гарантійних замін, прийнятих (оприлюднених) платником податку, але не вище 10 відсотків від сукупної вартості таких товарів, що були продані, та по яких не закінчився строк гарантійного обслуговування.

У разі здійснення гарантійних замін товарів платник податку зобов'язаний вести окремий облік бракованих товарів, повернутих покупцями, а також облік покупців, що отримали таку заміну або послуги з ремонту (обслуговування), у порядку, встановленому центральним податковим органом.

Порядок гарантійного ремонту (обслуговування) або гарантійних замін, а також перелік товарів, на які встановлюється гарантійне обслуговування, визначаються Кабінетом Міністрів України на підставі норм законодавства з питань захисту прав споживачів.

У відповідності до п.3. Порядку обліку бракованих товарів, повернутих покупцями, у разі здійснення гарантійних замін товарів, а також обліку покупців, що отримали таку заміну або послуги з ремонту (обслуговування), у разі здійснення гарантійних замін товарів платник податку зобов'язаний вести окремий облік бракованих товарів, повернутих через підприємства торгівлі, а також облік покупців, що отримали заміну бракованого товару або послуги з ремонту

(обслуговування). Облік бракованих товарів та облік покупців ведеться підприємствами самостійно у Книзі обліку бракованих товарів та обліку покупців, що отримали гарантійну заміну бракованого товару або послуги з ремонту (обслуговування).

Враховуючи вищенаведене, для виконання вимог з включення валових витрат, підприємство зобов'язане вести Книгу обліку бракованих товарів та обліку покупців, незалежно від порядку здійснення гарантійного ремонту встановленого договором з ділером.

Виходячи зі змісту граф книги обліку бракованих товарів та обліку покупців, та у відповідності до п.4. Порядку, книга має заповнюватися щодо товарів, які були виділені окремою позицією в розрахунковому документі при купівлі. Так, якщо покупець придбав автомобіль, то в графі назва товару має зазначатися дані автомобіля. Якщо покупець придбав окремо запасну частину, і стосовно неї здійснюється гарантійний ремонт (заміна), в графі назва товару має зазначатися дані такої запчастини.

Враховуючи, що книга обліку бракованих товарів та обліку покупців має бути прошнурована, пронумерована та скріплена печаткою і підписом керівника підприємства, а записи в Книзі здійснюються за всіма проведеними операціями не пізніше дати отримання покупцем заміни бракованого товару або послуги з ремонту (обслуговування), ведення її в електронному вигляді є проблематичним. Крім того, у відповідності до п.3.3. Положення про документальне забезпечення записів у бухгалтерському обліку N 88 від 24.05.95 підприємства й установи, що складають облікові реєстри на машинозчитуваних носіях, зобов'язані забезпечити технічні засоби для їх відтворення у зручному для читання вигляді.

При організації гарантійного ремонту автомобілів, проданих за договорами комісії, за яким підприємство валові витрати не збільшує, ведення зазначеної книги, на наш погляд, не потрібно. Це обумовлюється тим, що ведення книги передбачено саме для цілей обліку податку на прибуток, а операції за договорами комісії в валових витратах/доходах не відображаються (крім сум винагороди).

В зв'язку з тим, в п. 5.4.3. Закону України „Про оподаткування прибутку підприємств”, зазначено, що до валових витрат підприємства відносяться будь-які витрати на гарантійний ремонт, підприємство має право на включення до них витрат, здійснених у відповідності до договору про гарантійне та технічне обслуговування з ділером, що безпосередньо здійснює гарантійний ремонт.

Згідно із Порядком гарантійного ремонту (обслуговування) або гарантійної заміни технічно складних побутових товарів, виконання робіт з гарантійного обслуговування транспортних засобів і номерних агрегатів здійснюється безпосередньо виробником або за його дорученням виконавцем згідно із законодавством.

Згідно з п. 33. Порядку, на прийнятий товар оформлюється технічно-облікова картка, до якої вносяться дані про технічний стан товару і причини виходу його з ладу. Дані про товар також вносяться до журналу обліку гарантійного ремонту (обслуговування) технічно складних побутових товарів. Виконавець повинен зберігати товари, які надійшли на ремонт, згідно з вимогами, зазначеними в експлуатаційних документах.

Згідно з п. 35 Порядку, до гарантійного талона вноситься відмітка про продовження гарантійного терміну експлуатації, яка скріплюється печаткою виконавця.

Згідно з п.37 Порядку, після виконання робіт з гарантійного ремонту виконавець вилучає з експлуатаційного документа відривний талон на

гарантійний ремонт, на зворотному боці якого вноситься запис про вид виконаної роботи.

Враховуючи вищезазначене, а також право підприємства на призначення уповноваженої особи (представника, довіреної особи) (гл.17, 68 Цивільного кодексу України) підприємство, на нашу думку, має право на включення витрат на гарантійний ремонт до валових на підставі:

оригіналів первинних документів, що підтверджують оплату (виконання) комплексу послуг з гарантійного ремонту (платіжне доручення на оплату ділеру, акт виконаних робіт між ділером та замовником);

копій документів, передбачених договором про гарантійне та технічне обслуговування з ділером.

книги обліку бракованих товарів та обліку покупців, що отримали гарантійну заміну бракованого товару або послуги з ремонту (обслуговування).

Відповідно до п. 20 Постанови КМУ „Про затвердження Порядку гарантійного ремонту (обслуговування) або гарантійної заміни технічно складних побутових товарів” виконання гарантійних робіт транспортних засобів здійснюється безпосередньо виробником або за його дорученням виконавцем. В ситуаціях, коли підприємство є особою, що проводить гарантійне обслуговування за дорученням виробника шляхом залучення послуг дилерів, необхідно враховувати наступне.

Правовідносини, що виникають в результаті доручення виробника Підприємству здійснити придбання послуг (робіт) з подальшим відшкодуванням їх вартості, відповідно до Цивільного Кодексу України регулюються нормами глав 68 „Комісія” та 69 „Доручення”.

Порядок оподаткування податком на додану вартість операцій, які здійснюються за договорами доручення (комісії), регламентує п. 4.7 Закону України „Про податок на додану вартість” (далі – Закон про ПДВ). В ньому зазначено, що у разі, коли платник податку (повірений) здійснює операції з придбання товарів (робіт, послуг) за дорученням та за рахунок іншої особи, то:

датою збільшення податкового кредиту повіреного є дата перерахування коштів або надання інших видів компенсації вартості таких товарів (робіт, послуг) при їх придбанні;

датою збільшення податкових зобов'язань є дата передання таких товарів (результатів робіт, послуг) довірителю.

Ці правила не поширюються на операції з вивезення (пересилання) товарів за межі митної території України або ввезення (пересилання) товарів на митну територію України в рамках договорів доручень (комісії). Тобто встановлені обмеження стосуються руху саме товару. Відповідно до п. 1.11 Закону про ПДВ визначення терміну “товар” розуміється у значенні, наданому Законом України “Про оподаткування прибутку підприємств” (далі – Закон про прибуток). Підприємство в рамках виконання доручення здійснює надання послуг нерезиденту, які під визначення товару не підпадають. Тому на думку авторів, порядок оподаткування операцій за договорами доручення (комісії) по здійсненню робіт (наданню послуг) відбувається за правилами, встановленими п. 4.7 Закону про ПДВ.

Стосовно розміру ставки, що необхідно застосовувати при нарахування податкових зобов'язань з ПДВ, можна зазначити наступне. Відповідно до пп. 3.1.1 і 3.1.3 Закону про ПДВ операції з продажу товарів (робіт, послуг) на митній території України і надання послуг для їх споживання за межами митної території України є об'єктами оподаткування податком на додану вартість. Норми ст. 6 зазначеного Закону визначають дві ставки оподаткування – 0% і 20%. Ставка 0% застосовується для оподаткування операцій з продажу робіт (послуг) за умови їх використання і

споживання за межами митної території України. Тобто, у випадку використання (споживання) робіт (послуг) на території України, в цілях оподаткування застосовується ставка 20%. З точки зору податкових органів України, яка виражена у Листі ДПАУ №2536/6/16-1314 : В случае, если отремонтированная ... техника не вывозится за пределы таможенной территории Украины (отсутствует грузовая таможенная декларация), а остается на территории Украины (для использования или уничтожения), операции по предоставлению услуг по ремонту такой техники облагаются налогом на добавленную стоимость на общих основаниях по ставке 20 процентов.

Оскільки підприємство надає послуги нерезиденту з організації і проведення гарантійного ремонту (через уповноважених дилерів) автомобілів, які не підлягають вивозу за кордон, для уникнення непорозумінь з податковими органами для визначення податкового зобов'язання з ПДВ доцільно використовувати ставку 20%.

Податковий облік з податку на прибуток операцій з гарантійного обслуговування автомобілів за дорученням виробника – нерезидента з подальшою компенсацією ним витрат та з залученням дилерів є таким же, як і податковий облік таких операцій, коли доручення надає виробник – резидент України. Такі операції оподатковуються за правилами, встановленими для оподаткування операцій за договорами цивільно-правового характеру, в результаті яких виникають боргові вимоги та зобов'язання.

Податковий облік гарантійних ремонтів автомобілів, завезених на територію України згідно прямих контрактів з виробником, за якими Підприємство не отримує відшкодування від виробника. Стосовно відображення в податковому обліку витрат на гарантійні роботи, які здійснюються за рахунок власних коштів (маржі) підприємства і не підлягають відшкодуванню виробником можна зазначити наступне. Податковий облік витрат на гарантійний ремонт (обслуговування) або гарантійні заміни товарів регламентується пп. 5.4.3 Закону про прибуток, який містить відповідні умови щодо можливості віднесення таких витрат до складу валових, а саме: повинен бути сам факт здійснення Підприємством витрат;

Підприємство повинно вести окремий облік бракованих товарів, повернутих покупцями, а також облік покупців, що отримали заміну або послуги з ремонту (обслуговування). Порядок такого обліку встановлюється центральним податковим органом. На сьогодні – це Наказ ДПАУ „Про затвердження Порядку обліку бракованих товарів, повернутих покупцями, у разі здійснення гарантійних замін товарів, а також обліку покупців, що отримали таку заміну або послуги з ремонту (обслуговування)” ;

порядок проведення гарантійного ремонту повинен відповідати порядку, який встановлюється Кабінетом Міністрів України, а саме – „Порядок гарантійного ремонту (обслуговування) або гарантійної заміни технічно складних побутових товарів”, який передбачає наявність доручення виробника Підприємству здійснювати такі роботи;

розмір витрат на гарантійний ремонт (обслуговування), які включаються до складу валових, не повинен бути більше від суми, яка відповідає рівню гарантійних замін, прийнятих (оприлюднених) Підприємством і перевищувати 10% від сукупної вартості проданих автомобілів, по яких не закінчився строк гарантійного обслуговування;

валові витрати є лише за наявності зворотного отримання бракованого товару.

За умови, що фактичними виконавцями ремонтів (обслуговування) автомобілів є дилери, через яких здійснюється продаж і які мають доручення від Підприємства, оформлене відповідним договором, на проведення таких робіт з подальшим відшкодуванням цих затрат Підприємством, таке підприємство буде мати право на валові витрати і податковий кредит в момент отримання від дилерів:

- актів виконаних робіт;
- звітів про обсяги виконаних робіт;
- документів, наявність яких передбачена правилами ведення податкового обліку гарантійних робіт (Наказом ДПАУ „Про затвердження Порядку обліку бракованих товарів, повернутих покупцями, у разі здійснення гарантійних замін товарів, а також обліку покупців, що отримали таку заміну або послуги з ремонту (обслуговування)”);

- податкової накладної.

Отже, при документальному оформленні гарантійних робіт, що відповідає вищезазначеним нормам, Підприємство має право на збільшення валових витрат на видатки з гарантійних робіт і податковий кредит.

Щодо порядку зберігання та документального оформлення бракованих запасних частин. Пунктом 5.4.3. Закону України „Про оподаткування прибутку підприємств» передбачено, що здійснення заміни товару без зворотного отримання бракованого товару або без належного ведення зазначеного обліку не дає права на збільшення валових витрат продавця такого товару на вартість замін. Крім того, передбачено, що у разі здійснення гарантійних замін товарів платник податку зобов'язаний вести окремий облік бракованих товарів, повернутих покупцями, а також облік покупців, що отримали таку заміну або послуги з ремонту (обслуговування), у порядку, встановленому центральним податковим органом.

Порядком обліку бракованих товарів, повернутих покупцями, у разі здійснення гарантійних замін товарів, а також обліку покупців, що отримали таку заміну або послуги з ремонту (обслуговування), Порядком гарантійного ремонту (обслуговування) або гарантійної заміни технічно складних побутових товарів встановлено, що:

- усі вимоги щодо порядку повернення бракованих товарів юридичними особами обумовлюються договорами (контрактами) між продавцями та покупцями;

- у разі здійснення гарантійних замін товарів платник податку (виробник товару) зобов'язаний вести окремий облік бракованих товарів, повернутих через підприємства торгівлі, а також облік покупців, що отримали заміну бракованого товару або послуги з ремонту (обслуговування). Облік бракованих товарів та облік покупців ведеться самостійно у Книзі за встановленою формою в кількісному та вартісному виразі по видах (групах) усунення дефектів товарів;

- на прийнятий товар оформлюється технічно-облікова картка, до якої вносяться дані про технічний стан товару і причини виходу його з ладу. Дані про товар також вносяться до журналу обліку гарантійного ремонту (обслуговування) технічно складних побутових товарів;

- забраковані під час виконання гарантійного ремонту комплектуючі вироби, складові частини зберігаються у виконавця окремо від справних. Ці вироби можуть передаватися виробникові згідно з договором. Комплектуючі вироби та складові частини, які містять дорогоцінні метали, утилізуються в установленому порядку.

Таким чином, зазначеним законодавством не встановлено конкретного спеціального порядку, що регулює використання/зберігання бракованих запасних частин, отриманих при виконанні гарантійного ремонту транспортних засобів. Зазначено лише, що браковані вироби можуть передаватися виробникові згідно з договором, а вироби та складові частини, які містять дорогоцінні метали, утилізуються в установленому порядку. При цьому, в пункті 5.4.3. Закону України „Про оподаткування прибутку підприємств» зазначається лише про необхідність отримання таких виробів.

Враховуючи, що облік бракованих товарів ведеться в спеціальній книзі, строком

зберігання 3 роки, підприємство, на наш погляд, має право на утилізацію таких виробів або передачу їх виробнику, в залежності від умов договору з виробником. Можлива ситуація, коли браковані вироби зберігаються деякий термін для можливості ознайомлення з ними представників виробника, про що має бути зазначено у відповідному договорі.

Таким чином, підставою для будь яких дій з бракованими запасними частинами є в першу чергу договір з виробником.

У випадку, коли з бракованих вузлів доцільно відокремити придатні для подальшого використання матеріали, їх оприбуткування здійснюється на підставі відповідного акту внутрішньої комісії, затвердженого керівником підприємства.

Порядок утилізації бракованих запасних частин окремо законодавством не встановлений. Законом України „Про металобрухт” передбачено, що вироби або частини цих виробів, непридатні для прямого використання, які містять у собі чорні або кольорові метали чи їх сплави і які за рішенням власника втратили експлуатаційну цінність внаслідок фізичного або морального зносу, а також вироби з металу, що мають непоправний брак вважаються промисловим металобрухтом. Приймання промислового брухту від юридичних осіб оформлюється актом приймання із зазначенням найменування юридичної особи, кількості та джерел походження металобрухту. Порядок приймання, зберігання і методи випробувань металобрухту чорних та кольорових металів встановлюються відповідно до стандартів.

У випадку наявності в бракованих виробах дорогоцінних металів, необхідно керуватися „Положенням про порядок приймання і переробки відходів і лому дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння, а також про порядок розрахунків із здавальниками за прийняті від них дорогоцінні метали і дорогоцінне каміння у вигляді відходів і лому” (Наказ Міністерства фінансів України від 23 червня 1994 р. N 54/11/161/91/15), яким встановлено:

- забороняється знищувати, викидати, здавати в лом із кольорових і чорних металів техніку, апаратуру, прилади та інші вироби, що містять дорогоцінні метали і дорогоцінне каміння, без попереднього їх вилучення і з одночасним оприбуткуванням. Безплатна передача техніки, апаратури, приладів та інших виробів, що містять дорогоцінні метали і дорогоцінне каміння і підлягають списанню, а також реалізація їх за цінами нижче вартості дорогоцінних металів, що містяться в них, - забороняється.

- підприємствам, установам і організаціям, які не мають власної виробничої бази для демонтажу техніки, дозволяється передавати списану техніку на спеціалізовані пункти по збиранню відходів і лому дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння з обов'язковим документальним оформленням паспорта підприємства-виготовлювача про вміст дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння у переданій техніці;

- у кожній партії відходів і лому, що відправляються на підприємства для переробки, повинно бути не менше 5000 г чистого срібла або 100 г платини та інших металів платинової групи. Підприємства, на яких протягом року збираються відходи і лом з вмістом менше 1000 г срібла або 100 г золота або 100 г платини і платинової групи, здійснюють відправку зазначених відходів на переробні підприємства один раз на рік (не пізніше 15 листопада). Про приймання відходів і лому дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння складається відповідний акт;

- розрахунки за дорогоцінні метали і дорогоцінне каміння у відходах і ломі із здавальниками здійснюються за відпускними цінами на дорогоцінні метали за відрахуванням вартості переробки відходів і лому на договірних умовах. Всі витрати, пов'язані з відправленням і транспортуванням відходів і лому дорогоцінних

металів і дорогоцінного каміння на переробні підприємства, відносяться на рахунок здавальника.

Таким чином, у випадку наявності в бракованих деталях металу (чорного, кольорового, дорогоцінного), вони здаються відповідним спеціалізованим підприємствам по заготівлі. Така операція оформлюється договором та актом. У випадку, коли браковані деталі не мають вмісту металу (чорного, кольорового, дорогоцінного), утилізація бракованих запчастин може відбуватися за порядком, який встановлений підприємством і не суперечить чинному законодавству.

У випадку, якщо браковані деталі підпадають під визначення неякісної та небезпечної продукції, вони здаються спеціалізованим підприємствам у відповідності до „Загальних вимог до здійснення переробки, утилізації, знищення або подальшого використання вилученої з обігу неякісної та небезпечної продукції”. Цими вимогами встановлено, що вилучена з обігу неякісна та небезпечна продукція, яка є непридатною для переробки, підлягає знищенню шляхом спалювання, руйнування, фізико-хімічної, біологічної або іншої обробки, що здійснюється спеціалізованими підприємствами відповідно до вимог нормативних документів.

Щодо відношення заміни дефектів, про які об'явлено виробником, до гарантійного ремонту. Законом України „Про захист прав споживачів” визначено: якщо встановлено, що при додержанні споживачем правил використання, зберігання чи транспортування товарів (наслідків робіт) вони завдають або можуть завдати шкоди життю, здоров'ю, майну споживача чи навколишньому природному середовищу, виробник (виконавець, продавець) зобов'язаний негайно припинити їх виробництво (реалізацію) до усунення причин шкоди, а в необхідних випадках - вжити заходів до вилучення їх з обороту і відкликання від споживачів. Якщо причини, що завдають шкоди, усунути неможливо, виробник (виконавець) зобов'язаний зняти такі товари (роботи, послуги) з виробництва, вилучити з обороту, відкликати від споживачів. У разі невиконання цих обов'язків зняття товарів (робіт, послуг) з виробництва, вилучення з обороту і відкликання від споживачів провадиться за приписом органів виконавчої влади, що здійснюють контроль за безпекою товарів (робіт, послуг). Виробник (виконавець) зобов'язаний відшкодувати у повному обсязі завдані споживачам збитки, пов'язані з відкликанням товарів (робіт, послуг).

Споживач має право пред'явити виробнику вимогу про безоплатне усунення недоліків товару після закінчення гарантійного терміну. Ця вимога може бути пред'явлена протягом установленого терміну служби, а якщо такий не встановлено - протягом 10 років, якщо в товарі були виявлені істотні недоліки, допущені з вини виробника. Таким чином, законодавством допускаються випадки, коли ремонт (заміна) здійснюється незалежно від гарантійного терміну.

У відповідності до пункту 26 Порядку гарантійного ремонту (обслуговування) або гарантійної заміни технічно складних побутових товарів, гарантійний ремонт полягає у виконанні робіт, пов'язаних з усуненням недоліків товару для забезпечення використання його за призначенням протягом гарантійного терміну експлуатації. Тобто, гарантійний ремонт, за своїм визначенням, може бути проведений тільки в період гарантійний термін експлуатації.

Гарантійний термін експлуатації - термін, протягом якого гарантується використання товару, в тому числі комплектуючих виробів та складових частин, за призначенням за умови дотримання споживачем правил користування і протягом якого виробник (продавець, виконавець) виконує гарантійні зобов'язання. Закінчення гарантійного терміну означає вичерпання дії гарантійних зобов'язань виробника (продавця, виконавця).

Виходячи з вищенаведеного, якщо усунення дефектів, про які об'явлено виробником, проводиться протягом гарантійного терміну експлуатації, такі роботи, на наш погляд, підпадають під визначення гарантійного ремонту, і документально оформлюються у відповідності до Порядку гарантійного ремонту (обслуговування) або гарантійної заміни технічно складних побутових товарів №506.

В інших випадках, коли усунення дефектів проводиться після закінчення гарантійного терміну експлуатації, такі операції не є гарантійним ремонтом, у розумінні п.5.4.3. Закону України „Про оподаткування прибутку підприємств» від 22.05.1997р. №283/97-ВР. Законодавством не встановлено окремих вимог до оформлення зазначених операцій. На наш погляд, підприємство може для зручності використовувати документи, передбачені Порядком гарантійного ремонту (обслуговування) або гарантійної заміни технічно складних побутових товарів №506.

Список літератури

1. Цивільний кодекс України №435-IV від 16.01.2003 ;
2. Господарський кодекс України №436-IV від 16.01.2003;
3. Закон України „Про оподаткування прибутку підприємств» №283/97-ВР від 22.05.97;
4. Закон України „Про захист прав споживачів” №1023 від 12.05.91;
5. Закон України „Про металобрухт” №0619 Про металобрухт від 05.05.99;
6. Закон України „Про податок на додану вартість” №168/97-ВР від 03/04/1997 із змінами та
7. Загальні вимоги до здійснення переробки, утилізації, знищення або подальшого використання вилученої з обігу неякісної та небезпечної продукції (затверджено постановою Кабінету Міністрів України від 24.01.2001р. №50);
8. Порядок гарантійного ремонту (обслуговування) або гарантійної заміни технічно складних побутових товарів (затверджено Постановою КМУ від 11.04.2002р. № 506);
9. Постанова КМУ „Про затвердження Порядку гарантійного ремонту (обслуговування) або гарантійної заміни технічно складних побутових товарів” №506 від 11/04/2002
10. Порядок обліку бракованих товарів, повернутих покупцями, у разі здійснення гарантійних замін товарів, а також обліку покупців, що отримали таку заміну або послуги з ремонту (обслуговування) (затверджено наказом Державної податкової адміністрації України від 27.06.1997р. №203 року);
11. Інструкція про порядок одержання, використання, обліку та зберігання дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння (Затверджено наказом Міністерства фінансів України 06.04.98 N 84);
12. Положення про порядок приймання і переробки відходів і лому дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння а також про порядок розрахунків із здавальниками за прийняті від них дорогоцінні метали і дорогоцінне каміння у вигляді відходів і лому (Наказ Міністерства фінансів України від 23 червня 1994 р. N 54/11/161/91/15;
13. Лист ДПАУ №2536/6/16-1314 від 16/05/2000.
14. Г. Федосова „Импорт техники и ее гарантийный ремонт” //Бухгалтерия. Налоги. Бизнес від 17.06.200 р. № 23(438), с. 34.
15. В. Буленок „Особенности бухгалтерского и налогового учета операций, связанных с гарантийным обслуживанием, гарантийным ремонтом и гарантийной заменой товаров” //Вестник бухгалтера и аудитора Украины, № 7-8(171-172), от 01.04.2004 г. с. 44.
16. В. Матвеева „Учет гарантийных ремонтов” //Налоги и бухгалтерский учет №66/02, от 19.08.2002 г. с. 36.
17. Крысенко Т., Шингур И. „Гарантийные обязательства: замена брака и гарантийный ремонт” //Бухгалтерия. Налоги. Бизнес (044) 442-91-71 №21/02, от 06.06.2002 г. с. 20.

In the article the features of conduct of the fiscal accounting and documentary registration of operations from conducting of guarantee repair of cars on enterprises from a dealer network are considered.

В статье рассматриваются особенности ведения налогового учета и документального оформления операций по проведению гарантийного ремонта автомобилей на предприятиях с наличием дилерской сети.